

Sygn. akt I C 372/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: starszy sekretarz sądowy M. K.

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2017 roku w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa M. W. (1)

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda M. W. (1) kwotę 25.743,72 zł (dwadzieścia pięć tysięcy siedemset czterdzieści trzy złote i 72/100) wraz z odsetkami:

a/ w wysokości ustawowej od dnia 1.07.2012 roku do dnia 31.12.2015 roku i w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty od kwoty 12.743,72 zł (dwanaście tysięcy siedemset czterdzieści trzy złote i 72/100);

b/ w wysokości ustawowej od dnia 24.02.2014 roku do dnia 31.12.2015 roku i w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty od kwoty 13.000,00 zł (trzynaście tysięcy złotych);

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów procesu w całości, których szczegółowe wyliczenie pozostawia referendarzowi sądowemu;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 3.423,67 zł (trzy tysiące czterysta dwadzieścia trzy złote i 67/100) tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt. I C 372/14

UZASADNIENIE

Powód M. W. (1), reprezentowany przez fachowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł w dniu 24.02.2014 r. pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 25.872,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi: od kwoty 12.872,40 zł od dnia 01.07.2012 r. do dnia zapłaty i od kwoty 13.000,00 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Na kwotę dochodzoną pozwem składają się:

- 12.872,40 zł z tytułu odszkodowania za szkodę w pojeździe;

- 13.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za ból i cierpienie.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 28.05.2012 r. doszło do wypadku drogowego, w którym powód doznał obrażeń ciała oraz uszkodzony został stanowiący jego własność motocykl marki H. (...) - (...) o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w związku z ruchem pojazdu wystawioną przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W., którego następcą prawnym jest pozwany. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany ubezpieczyciel przyjął na siebie odpowiedzialność za zdarzenie i przyznał M. W. (1) odszkodowanie w kwocie 5.230,58 zł. W odwołaniu od decyzji ustalającej wysokość odszkodowania pełnomocnik powoda M. W. (1) zarzucił ubezpieczycielowi zaniżenie należnego odszkodowania i wniósł o przyznanie dopłaty do należnego świadczenia w wysokości 18.102,98 zł ustalonego na podstawie sporządzonej kalkulacji naprawy. W odpowiedzi na powyższe żądanie pozwany przyznał dodatkową kwotę odszkodowania w wysokości 1.887,01 zł, pod warunkiem podpisania przez M. W. (1) ugody, mocą której miałyby zrzec się pozostałych roszczeń wynikających z przedmiotowej szkody. Ugoda nie została podpisana, a ubezpieczyciel nie wypłacił dodatkowej kwoty 1.887,01 zł, tym samym wysokość przyznanego odszkodowania wyniosła 5.230,58 zł, co nie wyrównywało szkody i nie pozwoliło na przywrócenie pojazdu powoda do stanu sprzed zdarzenia z dnia 28.05.2012 r.

Nadto M. W. (1) wskazał, że w wyniku przedmiotowego wypadku doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy i karku, które skutkowały wstrząśnieniem mózgu i urazem szyjnego odcinka kręgosłupa. Wskutek powyższego przez pierwszy okres po wypadku był on zmuszony nosić kołnierz ortopedyczny i uśmierzać ból środkami przeciwbólowymi oraz prowadzić oszczędzający tryb życia. M. W. (1) leczył się przez 7 miesięcy, w tym korzystając z zabiegów rehabilitacji. W związku z zaburzeniami lękowymi związanymi z przebytym wypadkiem podjął również leczenie psychiatryczne. Pismem z dnia 17.08.2012 r. jego pełnomocnik zgłosił ubezpieczycielowi roszczenie o wypłatę kwoty 15.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznany ból i cierpienie. W odpowiedzi na powyższe żądanie (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przyznała poszkodowanemu kwotę 2.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia. M. W. (1) przez długi okres czasu narażony był na silny ból i cierpienie, a doznany uraz spowodował również dysfunkcję ruchową, która znacznie obniżyła komfort jego życia, tym bardziej że wcześniej powód był osobą sprawną i aktywną fizycznie. Okres rehabilitacji w połączeniu z negatywnymi emocjami związanymi ze zdarzeniem stały się powodem poważnego dyskomfortu psychicznego wymagającego specjalistycznego leczenia, a dolegliwości bólowe i obawa o to, czy uda mu się powrócić do dawnej sprawności fizycznej, utrudniały powodowi rekonwalescencję. W tej sytuacji uzasadnione jest żądanie kwoty 13.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną przez niego krzywdę.

Termin ustalenia odsetek ustawowych w zakresie kwoty 12.872,40 zł został oparty na art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2013 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, na podstawie którego ubezpieczyciel jest obowiązany do wypłaty należnego odszkodowania w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody.

W odpowiedzi na pozew **pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.**, reprezentowane przez fachowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych (k. 66 - 70).

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany wskazał, że w dniu 28.05.2012 r. świadczył ochronę ubezpieczeniową posiadacza pojazdu marki C. o numerze rejestracyjnym (...). Przyznał, że w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi odszkodowanie za uszkodzony pojazd w kwocie 5.230,58 zł oraz zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w kwocie 2.000,00 zł.

Pozwany zakwestionował dochodzone pozwem roszczenie z tytułu zadośćuczynienia, albowiem urazy jakich doznał powód miały charakter przemijający, zaś na podstawie dostarczonej przez niego dokumentacji medycznej ustalono, iż zgłosił się do lekarza na drugi dzień po zdarzeniu i poza urazem głowy nie stwierdzono u niego następstw w

postaci krwiaków i złamań. Z urazem odcinka szyjnego kręgosłupa wiążą się zwykle pewne dolegliwości bólowe. Z dokumentacji medycznej nie wynika zaś aby powód doznał trwałego urazu kręgosłupa. Brak jest zalecenia lekarskiego do noszenia kołnierza ortopedycznego określającego czas trwania rehabilitacji. Powód nie przedstawia także wyników badania rtg, na którą otrzymał skierowanie.

Odnosnie problemów natury psychicznej powód ogranicza się jedynie do przedstawienia recepty, z której nie wynika w związku z jakimi dolegliwościami otrzymał lek.

Jeżeli nawet dolegliwości psychiczne miały związek z zaistniałym wypadkiem, to miały one charakter przemijający i leczenie zostało zakończone.

Zdaniem pozwanego żądana łączna kwota zadośćuczynienia w wysokości 15.000,00 zł jest rażąco wygórowana.

Pozwany zakwestionował nadto żądanie zasądzenia odszkodowania związanego z uszkodzeniem motocykla w części dotyczącej kosztów części zamiennych, czasu naprawy i jej zakresu. Przyznał natomiast wysokość zastosowanych stawek za roboczogodziny. Nadto wskazał, że wyżej wymieniony pojazd posiadał szereg uszkodzeń, które nie były związane ze szkodą. W związku z tym zakwestionował swoją odpowiedzialność za uszkodzenia takich elementów jak: wykładzina boczna tylna prawa, obręcz koła przedniego i tarcza hamulcowa koła przedniego (lewa i prawa). Poza tym niezasadnym było dokonanie operacji naprawczych polegających na wybudowaniu i wbudowaniu poszycia przodu oraz sprawdzenia (...), albowiem czynność ta pozostawała bez związku ze szkodą. Nadto jednostki czasowe potrzebne do wykonania operacji naprawczych nie odpowiadały jednostkom wynikającym z wytycznych producenta pojazdu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28.05.2012 roku kierujący pojazdem marki C. o numerze rejestracyjnym (...) przy cofaniu pojazdu uderzył w lewą stronę zaparkowanego motocykla marki H. (...) - (...) o numerze rejestracyjnym (...). Motocykl przewrócił się na M. W. (1), który - stojąc obok niego - schylał się do kufra znajdującego się po prawej stronie pojazdu. Powód w czasie zdarzenia nie miał na głowie kasku.

(dowód: notatka urzędowa z dnia 28.05.2012 r. k. 419 (wydruk z akt szkody znajdujących się na płycie CD), zeznania powoda na posiedzeniu w dniu 16.04.2014 roku k. 94 – 96 i na posiedzeniu w dniu 13.02.2017 roku, czas nagrania 00:14:48 k. 415)

Na skutek uderzenia M. W. (2) stracił na chwilę przytomność.

(dowód: zeznania powoda na posiedzeniu w dniu 16.04.2014 roku k. 94 – 96)

W nocy powód nie mógł spać, a rano pojawiły się wymioty i ból głowy. M. W. (1) pojechał do lekarza rodzinnego, a następnie na Szpitalny Oddział Ratunkowy.

(dowód: zeznania powoda na posiedzeniu w dniu 16.04.2014 roku k. 94 – 96 i na posiedzeniu w dniu 13.02.2017 roku, czas nagrania 00:20:11 k. 416)

W Wojewódzkim Szpitalu (...) w S. powód został przyjęty w dniu 29.05.2012 roku z rozpoznaniem wstrząśnienia. Jako przyczynę hospitalizacji wskazano uraz głowy, zespół powstrząśnieniowy. Nie stwierdzono krwiaka śródczaszkowego, ani złamań czaszki. Powodowi zalecono: oszczędzający tryb życia, a w razie dolegliwości bólowych przyjmowanie leków przeciwbólowych I./P..

(dowód: karta leczenia szpitalnego – k. 50)

Do dnia 6.06.2012 roku powód pozostawał na zwolnieniu lekarskim.

(dowód: zeznania powoda na posiedzeniu w dniu 16.06.2014 roku – k. 94-95, kserokopia zwolnienia lekarskiego za okres 28.05.2012 r. do 01.06.2012 r. i za okres od 02.06.012 r. do 06.06.2012 r. – k. 51, 53)

W dniu 6.06.2012 roku lekarz psychiatra przepisał powodowi lek T..

(dowód: recepta k. 54)

W dniu 8.06.2012 roku została wystawiona faktura VAT na powoda z tytułu zakupu leków: O. i T..

(dowód: faktura VAT k. 57)

W dniu 27.06.2012 roku M. W. (1) otrzymał skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne dotyczące kręgosłupa szyjnego.

(dowód: skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne k. 55)

Po wypadku z dnia 28.05.2012 roku M. W. (1) z uwagi na dolegliwości bólowe kręgosłupa w odcinku szyjnym uczęszcza na rehabilitację.

(dowód: zeznania powoda na posiedzeniu w dniu 16.06.2014 roku – k. 94-95 i na posiedzeniu w dniu 13.02.2017 roku czas nagrania 00:20:11 k. 416, kserokopia zaświadczenia z Prywatnego Gabinetu Fizjoterapii M. P. z dnia 02.07.2014 r. – k. 114).

Po wypadku powód nosił kołnierz ortopedyczny, a następnie po powrocie do pracy okresowo do 3 miesięcy po zdarzeniu po pracy.

Po zdarzeniu z dnia 28.05.2012 roku M. W. (1) korzystał z pomocy psychiatry, któremu zgłaszał problemy z bezsennością oraz bóle głowy. Psychiatra zapisywał mu leki nasenne i na rozluźnienie mięśni, z których powód korzystał.

Aktualnie powód nadal odczuwa bóle głowy i 2 – 3 razy w miesiącu pojawiają się problemy ze snem.

W związku z dolegliwościami bólowymi kręgosłupa szyjnego powód zażywa leki przeciwbólowe na receptę.

Od czasu wypadku powód regularnie 3-4 razy w roku chodzi do psychiatry.

(dowód: zeznania powoda na posiedzeniu w dniu 16.06.2014 roku – k. 94 – 95 i na posiedzeniu w dniu 13.02.2017 roku czas nagrania 00:20:11; 00:30:25, k. 416, historia zdrowia i choroby ZOZ MSWiA w K.– k. 101 – 105, kserokopia zaświadczenia psychiatry – k. 115)

Przed wypadkiem z dnia 28.05.2012 roku powód nie odczuwał dolegliwości bólowych kręgosłupa w odcinku szyjnym. W chwili obecnej w trakcie zbyt długiej jazdy motocyklem odczuwa dolegliwości bólowe w okolicy szyi i musi robić częstsze postoje.

Przed wypadkiem powód mógł pokonać dziennie dystans 1.000 km, aktualnie maksymalnie dziennie może przejechać motocyklem około 500 km.

(dowód: zeznania powoda na posiedzeniu w dniu 13.02.2017 roku, czas nagrania 00:20:11, k. 416)

Przed zdarzeniem z dnia 28.05.2012 r. M. W. (1) uczestniczył w dwóch zdarzeniach drogowych:

- około 2 lat przed zdarzeniem z 2012 roku – wówczas doznał urazu kolana, gdy został potrącony przez samochód kiedy zjeżdżał z ronda;

- około 10 lat temu – kiedy uderzył w tył samochodu, wówczas nie doznał żadnych obrażeń.

(dowód: zeznania powoda na posiedzeniu w dniu 13.02.2017 roku, czas nagrania 00:30:25, k. 416).

W 2009 roku M. W. (1) miał wypadek w pracy, w wyniku którego doznał obrażeń kręgosłupa w odcinku dolnym. W związku z obrażeniami w 2010 roku był operowany.

(dowód: zeznania powoda na posiedzeniu w dniu 13.02.2017 roku, czas nagrania 00:20:11, k. 416)

Po wypadku najbardziej dokuczliwe były konieczność noszenia kołnierza ortopedycznego oraz odczuwane bóle, które utrudniały aktywność i wypoczynek. Powód był ograniczony w wyjazdach na motocyklu wraz z żoną i synem w sezonie 2012 r., który trwa od kwietnia do października,

W 2013 r. wyjechał motocyklem z synem do W., w 2014 r. był na wycieczce motocyklowej na B., a w 2016 r. w Czechach i Niemczech.

(dowód: zeznania powoda na posiedzeniu w dniu 13.02.2017 roku, czas nagrania 00:37:30 k. 416).

M. W. (1) wskutek zdarzenia z dnia 28.05.2012 r. przejawia zaburzenia somatyzacyjne o nieznacznym nasileniu, które spowodowały uszczerbek na zdrowiu psychicznym w wysokości 3%. Rokowania co do dalszego stanu psychicznego są dla powoda pozytywne, pomimo kontynuacji leczenia. Zgłaszane przez niego dolegliwości nie wymagają intensywnej terapii i praktycznie mieszczą się już w zakresie „nasilenia fizjologicznego”, czyli w obrębie typowej, niechorobowej reakcji na traumatyczne zdarzenie, w żadnym praktycznie stopniu nieupośledzającej funkcjonowania społecznego, zawodowego, rodzinnego, ani w jakimkolwiek innym aspekcie aktywności życiowej. Nasilenie dolegliwości do poziomu fizjologicznego zmniejszyło się dzięki podjęciu przez powoda leczenia psychiatrycznego.

Zaburzenia somatyzacyjne są bezpośrednim skutkiem zdarzenia z dnia 28.05.2012 r.

(dowód: opinia biegłego psychiatry K. K. k. 150 - 151, opinia uzupełniająca biegłego psychiatry k. 326-327)

W wyniku zdarzenia z dnia 28.05.2012 r. powód doznał skręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa, który spowodował wystąpienie długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w postaci pourazowego zespołu bólowego korzonkowego.

Obrażenia kręgosłupa nie wiązały się z dużymi dolegliwościami bólowymi, gdyż dolegliwości bólowe więzadłowe utrzymują się przez około 4-6 tygodni, zastosowanie zatem leczenia farmakologicznego i unieruchomienia było wystarczające. Natomiast dolegliwości bólowe korzonkowe mogą utrzymywać się nawet kilka lat. Objawy korzonkowe zazwyczaj ustępują.

Pod względem struktury narząd ruchu nie wykazuje odchyień. Doznane obrażenia pod względem ortopedycznym nie powodują u powoda ograniczeń w życiu codziennym. Podczas jazdy rowerem powód odczuwa dolegliwości bólowe.

Przy zgięciu kręgosłupa szyjnego w prawo powyżej 30% powód odczuwa ból.

Wysokość uszczerbku na zdrowiu w związku ze stwierdzeniem u powoda subiektywnych objawów bólowych przy zgięciu kręgosłupa szyjnego, wynosi 5%.

Brak jest związku między przebytą w 2010 r. operacją kręgosłupa a dolegliwościami zgłaszanymi przez powoda w związku z wypadkiem z dnia 28.05.2012r.

(dowód: opinia biegłego ortopedy M. K. k.155 - 156, opinia uzupełniająca biegłego ortopedy k. 268, opinia uzupełniająca biegłego ortopedy k. 315)

W wyniku tego zdarzenia powód doznał urazu nerwu wzrokowego prawego – wstrząsu, stłuczenia nerwu, mikrourazu, mikrokrwawienia. U powoda występuje nieduża neuropatia pourazowa oka prawego.

Uszkodzenie to ma charakter trwały i nie rokuje poprawy, nie rzutuje natomiast na jego aktywność zawodową. U powoda nie doszło do utraty ostrości wzroku, która była prawidłowa w korekcji okularowej M. W. (1) widzi barwy prawidłowo, choć prawym okiem rozpoznaje je z większym trudem.

Z uwagi na wystąpienie powyższych objawów, wystąpiło u powoda 4% uszkodzenie pola widzenia w kwadracie dolno – skroniowym z zaoszczędzeniem widzenia centralnego oka prawego.

(dowód: opinia biegłego specjalisty chorób oczu H. S. k. 169 - 177)

Uraz głowy spowodowany upadkiem na powoda motocykla w dniu 28.05.2012 r. był powierzchniowy i nie doszło do uszkodzenia kości sklepienia czaszki, wstrząśnienia, czy stłuczenia mózgu. W badaniu neurologicznym nie stwierdzono zmian w obrębie układu nerwowego, tak ośrodkowego, jak i obwodowego, a także ograniczenia ruchomości kręgosłupa. Powierzchniowy uraz głowy nie pozostawił długotrwałego, ani trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda.

(dowód: opinia biegłego neurologa M. Ż. k. 382 – 384)

Pismem z dnia 17.08.2012 roku M. W. (1) wezwał (...) Spółkę Akcyjną w W. do zapłaty zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w wysokości 15.000,00 zł. Powód otrzymał od zakładu ubezpieczeń zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w kwocie 2.000,00 zł.

(dowód: pismo z dnia 17.08.2012 roku k. 59 - 60, pismo z dnia 7.09.2012 roku k. 62, 77).

W dniu 31.05.2012 roku została zgłoszona szkoda w pojeździe w (...) Spółce Akcyjnej w W.. Ubezpieczyciel przyznał odszkodowanie za uszkodzenia w pojeździe powoda w wysokości 5.230,58 zł.

(dowód: zgłoszenie szkody – k. 288-289, stanowisko (decyzja) ubezpieczyciela z dnia 31.05.2012 r.– k. 15, 78)

Pismem z dnia 17.08.2012 roku powód wezwał (...) Spółkę Akcyjną w W. do zapłaty kwoty 13.091,40 zł z tytułu uszkodzenia motocykla.

(dowód: pismo z dnia 17.08.2012 roku k. 16 – 20)

Pismem z dnia 11.10.2012 roku pozwany zmienił stanowisko w zakresie ustalenia wysokości odszkodowania za uszkodzenie pojazdu przyjmując wartość odszkodowania na kwotę 7.117,59 zł.

Powodowi został przesłany druk ugody uwzględniający nową wysokość odszkodowania i oświadczenie powoda o tym, że podpisanie ugody wyczerpuje wszelkie żądania z tytułu zaistniałej szkody.

(dowód: pismo z dnia 11.10.2012 roku k. 42 – 43, pismo z dnia 5.10.2012 roku wraz z projektem ugody k. 47 – 48)

Ugoda nie została podpisana, a pozwany nie zapłacił powodowi kwoty 1.887,01 zł.

(bezsporne)

M. W. (1) był [pierwszym właścicielem motocykla H. (...) – (...) nr rej. (...).

Koszt przywrócenia motocykla powoda marki H. (...) – (...) nr rej. (...) do stanu sprzed zdarzenia z dnia 28.05.2012 roku wynosi 17.974,30 zł.

W wyniku zdarzenia z dnia 28.05.2012 roku obie strony motocykla powoda zostały uszkodzone. Motocykl spadł prawą stroną najpierw na powoda, a potem na beton. Doszło do uszkodzenia lewej tarczy hamulcowej oraz obręczy koła przedniego motocykla powoda.

Przed zdarzeniem z dnia 28.05.2012 roku lewa tarcza hamulcowa i obręcz koła przedniego nie były uszkodzone.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu rekonstrukcji wypadków i szacowania szkód samochodowych J. Z. k. 125 – 148, opinia uzupełniająca biegłego sądowego k. 246 – 258, opinia uzupełniająca biegłego sądowego k. 271 – 275, opinia uzupełniająca biegłego sądowego k. 301 – 314, opinia uzupełniająca biegłego sądowego k. 357 – 362, przesłuchanie powoda na posiedzeniu w dniu 16.06.2014 roku k. 94 – 95 i na posiedzeniu w dniu 13.02.2017 roku czas nagrania 00:14:48 k. 415))

Kierujący pojazdem marki C. o numerze rejestracyjnym (...) był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej w W..

(...) Spółka Akcyjna w W. zmieniło nazwę na G. Towarzystwo (...).

(bezsporne)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w przeważającej części.

Bezsporne co do zasady była odpowiedzialność pozwanego za skutki zdarzenia z dnia 28.05.2012 roku.

Sporna w sprawie była kwota dochodzona przez powoda tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Sporny był również zakres uszkodzeń motocykla powoda, do których doszło w wyniku przedmiotowego zdarzenia jak i wysokość dochodzonego z tego tytułu odszkodowania za uszkodzenie pojazdu.

Ciężar wykazania, zgodnie z przepisem art. 6 k.c., szkody poniesionej przez powoda w związku z uszkodzeniem motocykla spoczywał na powodzie. Powód w przeważającym zakresie temu obowiązкови sprostał.

Ciężar wykazania, że w związku ze zdarzeniem powód odniósł krzywdę i przysługuje mu z tego tytułu zadośćuczynienie dochodzone pozwem, spoczywał na powodzie. Powód temu obowiązкови sprostał w całości.

Na mocy przepisu art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Zgodnie z treścią art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Na mocy przepisu art. 363 § 1 i 2 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Na mocy przepisu art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, umowa ubezpieczenia obowiązkowego

odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości (naturze) danego rodzaju stosunków.

W myśl przepisu art. 14 ust. 1 przywołanej wyżej ustawy, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

W sprawie został przeprowadzony dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu kosztorysowania szkód samochodowych. Wysokość stawek za roboczogodzinę przyjętych przez powoda w kosztorysie załączonym do pozwu i niekwestionowana przez pozwanego nie była sporna w niniejszej sprawie. Biegły za stronami przyjął stawki podane przez strony.

Ostatecznie sporne w sprawie było to, czy w okolicznościach wskazanych przez powoda mogło dojść do uszkodzenia prawej tarczy hamulcowej. O. po załączeniu przez pełnomocnika powoda oraz pozwanego dokumentacji zdjęciowej uszkodzonego motocykla (k. 198 i 346) biegły w opinii uzupełniającej z dnia 05.06.2016 r. (k. 357 – 362) stwierdził, iż oddzielenie osłony prawego lusterka motocykla wskazuje, że motocykl przechylił się upadając o kąt większy niż wynika to ze zdjęć, a taki upadek mógł skutkować uszkodzeniem również prawej tarczy hamulcowej koła przedniego. Nadto wskazał, że na podstawie uszkodzenia prawej tylnej części nadwozia oraz tylnej prawej lampy zespolonej C. można wnioskować, że prawdopodobnym jest, że powstały one w następstwie kontaktu z przedmiotowym motocyklem. Również ślady na motocyklu zdaniem biegłego były charakterystyczne dla kontaktu z tylną częścią nadwozia samochodu sprawcy. Ostatecznie biegły stwierdził, że przeprowadzone przez niego badania pozwalają wnioskować, że przy uderzeniu C. w przednie koło motocykla, spowodowanie skrzywienia koła i tarczy hamulcowej lewej skutkujące biciem poosiowym tych elementów, jak również uszkodzenia prawej tarczy hamulcowej w trakcie upadku motocykla na prawy bok i uszkodzenia bagażnika, są w dużym stopniu prawdopodobne.

Opinia biegłego sądowego sporządzona ostatecznie po złożeniu dodatkowego materiału dowodowego, jest kompletna i logiczna.

Oceniając cały materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, w tym dowód z przesłuchania powoda, który będąc pierwszym właścicielem motocykla zeznał, że motocykl nie posiadał przed zdarzeniem z dnia 28.05.2012 roku uszkodzeń lewej tarczy hamulcowej i obręczy koła przedniego, sąd ustalił, że do uszkodzenia tych elementów doszło w przedmiotowym zdarzeniu. Za taką analizą wydarzeń przemawia uderzenie auta w lewy bok motocykla i następnie jego przewrócenie się na prawy bok. Istotny jest również dowód z przesłuchania powoda, który jako pierwszy właściciel motocykla znał jego historię.

Pozwany nie zaoferował materiału dowodowego, który pozwoliłby na przyjęcie innego przebiegu zdarzenia, a w efekcie inny rozmiar uszkodzeń motocykla.

Biorąc pod uwagę ustalony rozmiar uszkodzeń motocykla, wysokość kosztów pozwalających na przywrócenie jego stanu do stanu sprzed zdarzenia z dnia 28.05.2012 r. wynosi 17.974,30 zł. W zakresie wysokości kwoty kosztów naprawy opinia biegłego sądowego nie była przez strony kwestionowana.

Powód domagał się odszkodowania za uszkodzenie motocykla w kwocie 12.874,40 zł. Kwota odszkodowania, którą należało ustalać wobec wypłaconego częściowo odszkodowania, na datę szkody, wynosiła 17.974,30 zł. Zatem odliczając już wypłacone odszkodowanie, przysługuje powodowi z go tytułu kwota 12.743,72 zł (17.974,30 zł – 5.230,58 zł).

Żądanie zapłaty odsetek od dnia 1.07.2012 roku również zasługuje na uwzględnienie, albowiem pozwany zobowiązany był do zapłaty odszkodowania w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody.

Przystępując zatem w dalszej kolejności do oceny żądania powoda zasądzenia zadośćuczynienia w wysokości 13.000,00 zł, wskazać należy, że na mocy przepisu art. 444 § 1 zdanie pierwsze k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Jak stanowi przepis art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zgodnie ze słusznym stanowiskiem komentatorów do Kodeksu cywilnego uszkodzenie ciała w rozumieniu art. 444 § 1 k.c. polega na naruszeniu integralności fizycznej człowieka (np. rany, złamania). Naruszenie to może dotyczyć nie tylko samej powłoki cielesnej, ale również tkanek oraz narządów wewnętrznych (uszkodzenie organów wewnętrznych).

Rozstrój zdrowia - w rozumieniu art. 444 § 1 - wyraża się w zakłóceniu funkcjonowania poszczególnych organów, bez ich widocznego uszkodzenia (np. zatrucie, nerwica, choroba psychiczna). Jest oczywiste, że często to samo zdarzenie może wywołać zarówno uszkodzenie ciała, jak i rozstrój zdrowia. (tak Jacek Gudowski, Gerard Bieniek, komentarz do Kodeksu cywilnego, art. 444 k.c., teza 3, lex).

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie doprowadził do ustalenia, że w związku ze zdarzeniem z dnia 28.05.2012 r. powód doznał uszkodzenia ciała w postaci skręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa, pourazowego zespołu bólowego korzonkowego o charakterze długotrwałym oraz doznał urazu nerwu wzrokowego prawego skutkującego ubytkiem pola widzenia oka prawego głównie w części dolno – skroniowej bez zajęcia części centralnej, które to uszkodzenie nie rokuje poprawy.

W związku z uszkodzeniem ciała przysługuje powodowi uprawnienie do domagania się zapłaty zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. W sprawie należało rozważyć, czy wypłacona kwota 2.000,00 zł zaspokoila roszczenie powoda z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Powód był przesłuchiwany w charakterze strony dwukrotnie - na posiedzeniu wyznaczonym na rozprawę w dniu 16.06.2014 roku, a następnie (wobec zmiany sędziego referenta i upływu czasu od pierwszego przesłuchania) w dniu 13.02.2017 r.

Zeznania powoda są wiarygodne.

Dowód z przesłuchania powoda wraz z dowodami z opinii biegłych sądowych pozwoliły na ustalenie, że M. W. (1) w związku ze zdarzeniem z dnia 28.05.2012 roku poniósł krzywdę, której nie zrekomensowała wypłata zadośćuczynienia w kwocie 2.000,00 zł.

Powód uskarżał się na dolegliwości bólowe, silniejsze w okresie pierwszych dwóch tygodni po zdarzeniu, które do chwili zamknięcia rozprawy całkowicie nie ustały. M. W. (1) w dalszym ciągu powołuje się na bole głowy i okresowe problemy ze snem. Dolegliwości te należy łączyć z przebyłym wypadkiem, przy czym poddając się leczeniu psychiatrycznemu powód zmniejszył nasilenie dolegliwości do poziomu fizjologicznego. M. W. (1) wykazał, że po 28.05.2012 roku leczył się psychiatrycznie w związku z przebyłym wypadkiem, o czym świadczy załączona do akt historia choroby. Ponadto zażywał lek T., przepisany przez lekarza psychiatrę po 28.06.2012 roku, który to lek stosowany jest w leczeniu zaburzeń depresyjnych, w tym depresji przebiegającej z lękiem i zaburzeniami snu (tak: [https://bazalekow.mp.pl/lek \(...\),T.-CR-tabletki-o-przedluzonym-uwalnianiu](https://bazalekow.mp.pl/lek (...),T.-CR-tabletki-o-przedluzonym-uwalnianiu)).

Możliwość występowania dolegliwości bólowych związanych z urazem kręgosłupa, pomimo upływu prawie 5 lat od czasu zdarzenia, znalazła potwierdzenie w opinii biegłego sądowego ortopedy.

Ponadto uszkodzenie nerwu wzrokowego jest trwałe i nie rokuje poprawy, a ponadto wpływa na funkcjonowanie powoda, który prawym okiem z większym trudem rozpoznaje barwy.

Wieloletni okres występowania dolegliwości bólowych i okresowe problemy ze snem, jak również uszkodzenie nerwu wzrokowego, skutkującego ubytkiem pola widzenia, uzasadniają przyjęcie, że dochodzona pozwem kwota 13.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia jest adekwatna do rozmiaru krzywdy poniesionej przez powoda.

Te okoliczności faktyczne są decydujące do ustalenia, że łącznie kwota 15.000,00 zł może zrekompensować krzywdę poniesioną przez powoda. Powód powołał się również na czerpanie mniejszej przyjemności z podróży motocyklem. Jak wynikało z przesłuchania powoda w dniu 13.02.2017 roku, M. W. (1) również po wypadku z dnia 28.05.2012 roku odbywał dalekie podróże motocyklowe. Jednak fakt występowania dolegliwości bólowych korzonkowych, których istnienie potwierdził biegły sądowy, może zmniejszać przyjemność czerpaną z podróżowania.

Dochodzona pozwem kwota 13.000,00 zł, o którą pozwany był wzywany przed złożeniem pozwu w sądzie, jest zasadna i ekonomicznie odczuwalna przez powoda.

Mając na uwadze powyższe sąd, odnośnie żądania zapłaty odszkodowania za szkodę w pojeździe, na podstawie przepisu art. 363 § 1 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz.U. 2013, poz. 392 z późn. zm.) zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 12.743,72 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.07.2012 r. do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty, o czym orzekł w punkcie pierwszym „a” sentencji wyroku.

Natomiast odnośnie żądania zadośćuczynienia sąd zasądził na podstawie przepisu art. 444 § 1 k.c. w zw. z art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. od pozwanego na rzecz powoda kwotę 13.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 24.02.2014 r. do dnia 31.12.2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty, o czym orzekł jak w punkcie pierwszym „b” sentencji wyroku.

W pozostałej części odnośnie żądania zapłaty odszkodowania za szkodę w pojeździe sąd powództwo oddalił, o czym orzekł jak w punkcie drugim wyroku.

W związku z tym, że powód uległ pozwanemu w nieznaczej części, jedynie co do kwoty 128,68 zł z tytułu odszkodowania za szkodę w pojeździe, sąd na podstawie przepisu art. 100 zd. drugie k.p.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów procesu w całości, których szczegółowe wyliczenie pozostawił referendarzowi sądowemu na podstawie przepisu art. 108 § 1 k.p.c.

Zgodnie z przepisem art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2016.623 j.t.) w zw. z art. 100 k.p.c. sąd nakazał natomiast ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 3.423,67 zł, o czym orzekł w punkcie czwartym sentencji wyroku. Na kwotę 3.423,67 zł składały się koszty sporządzenia opinii przez biegłych sądowych w kwotach: k. 165 – 189,36 zł, k. 166 – 179,85 zł, k. 167 - 1511,35 zł, k. 213 – 265,76 zł, k. 317- 504,30 zł, k. 367- 172,57 zł, k. 393 - 600,48 zł.